

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 14. julija 2016 *

„Predhodno odločanje — Varstvo potrošnikov — Uredba (ES) št. 1924/2006 — Prehranske in zdravstvene trditve na živilih — Člen 1(2) — Področje uporabe — Živila, namenjena končnemu potrošniku — Trditve pri komercialnem obveščanju, naslovljenem izključno na zdravstvene delavce“

V zadevi C-19/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Landgericht München I (deželno sodišče München I, Nemčija) z odločbo z dne 16. decembra 2014, ki je prispela na Sodišče 19. januarja 2015, v postopku

Verband Sozialer Wettbewerb eV

proti

Innova Vital GmbH,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (poročevalec) in M. Vilaras, sodniki,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Innova Vital GmbH T. Büttner, odvetnik,
- za grško vlado A. Dimitrakopoulou in K. Karavasili, agentki,
- za francosko vlado D. Colas in S. Ghiandoni, agenta,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid in K. Herbout-Borcza, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. februarja 2016

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(2) Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL 2006, L 404, str. 9, in popravek v UL 2007, L 12, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1047/2012 z dne 8. novembra 2012 (UL 2012, L 310, str. 36) (v nadaljevanju: Uredba št. 1924/2006).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Verband Sozialer Wettbewerb eV, nemškimi združenjem za varstvo konkurence, in družbo Innova Vital GmbH glede uporabe Uredbe št. 1924/2006 za prehranske in zdravstvene trditve v dopisu, naslovljenem izključno na zdravstvene delavce.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktivi 2000/31/ES in 2006/123/ES

- 3 Člen 2(f) Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 25, str. 399) določa, da ima za namene te direktive izraz v nadaljevanju naslednji pomen:

„komercialno sporočilo“ vsaka oblika sporočila, namenjena neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali podobe podjetja, organizacije ali osebe, ki opravlja trgovsko, industrijsko ali obrtno dejavnost ali zakonsko urejeni poklic. Naslednje samo po sebi še ne predstavlja komercialnega sporočila:

- podatki, ki omogočajo neposreden dostop do dejavnosti podjetja, organizacije ali osebe, predvsem ime domene ali elektronski naslov,
- sporočila v zvezi z blagom, storitvami ali podobo podjetja, organizacije ali osebe, ki se zagotavljajo neodvisno in brez finančnega nadomestila“.

- 4 Člen 4, točka 12, Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36) vsebuje podobno opredelitev pojma „komercialno sporočilo“.

Uredba št. 1924/2006

- 5 V uvodnih izjavah 1, 2, 4, 9, 14, od 16 do 18 in 23 Uredbe št. 1924/2006 je navedeno:

„(1) V Skupnosti obstaja vedno večje število živil, ki so označena in oglaševana s prehranskimi in zdravstvenimi trditvami. Da bi zagotovili visoko raven varstva potrošnikov in olajšali njihovo izbiro, bi morali biti izdelki, ki so dani v promet, vključno z uvoženimi izdelki, varni in ustrezno označeni. Raznolika in uravnotežena prehrana je predpogoj za dobro zdravje in posamezni izdelki imajo sorazmeren pomen v okviru celotne prehrane.“

- (2) Razlike med nacionalnimi določbami, ki se nanašajo na takšne trditve, lahko ovirajo prost pretok živil in ustvarjajo neenake konkurenčne pogoje. Tako imajo neposreden vpliv na delovanje notranjega trga. Zato je nujno, da se sprejmejo pravila Skupnosti o uporabi prehranskih in zdravstvenih trditev na živilih.

[...]

- (4) Ta uredba bi se morala uporabljati za vse prehranske in zdravstvene trditve pri komercialnem obveščanju, vključno z, med drugim, splošnim oglaševanjem živil in promocijskimi kampanjami, kakor so tiste, ki jih v celoti ali deloma podpirajo javni organi. Ne uporablja pa se za trditve pri nekomercialnem obveščanju, kot na primer za prehranske smernice ali nasvete organov javnega zdravstva ali za nekomercialna sporočila ter informacije v tiskanih medijih in v znanstvenih publikacijah. [...]

[...]

- (9) Obstajajo številna hranila in druge snovi, med drugim vitamini, minerali, vključno z elementi v sledovih, aminokislina, esencialne maščobne kisline, prehranske vlaknine, različne rastline in zeliščni izvlečki s hranljivim ali fiziološkim učinkom, ki so lahko prisotne v živilih in so lahko predmet trditve. Zato bi bilo treba določiti splošna načela, uporabna za vse trditve na živilih, da bi zagotovili visoko raven varstva potrošnikov, dali potrošnikom potrebne informacije za izbiro ob popolnem poznavanju dejstev, ter da bi oblikovali enake konkurenčne pogoje za prehransko industrijo.

[...]

- (14) Obstajajo že številne trditve, ki se uporabljajo za označevanje živil in njihovo oglaševanje v nekaterih državah članicah ter se nanašajo na snovi, katerih pozitivno delovanje ni bilo dokazano ali zanje še ne obstaja enotno znanstveno stališče. Treba je zagotoviti, da je za snovi, na katere se nanaša trditev, dokazan pozitiven hranilni ali fiziološki učinek.

[...]

- (16) Pomembno je, da potrošnik razume trditve na živilih ter da se vse potrošnike primerno zaščiti pred zavajajočimi trditvami. Vendar se je Sodišču Evropskih skupnosti od uzakonitve Direktive Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 [o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o zavajajočem oglaševanju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 227)] pri razsojanju o primerih v zvezi z oglaševanjem, zdelo nujno, da preuči učinek na fiktivnega, tipičnega potrošnika. V skladu z načelom sorazmernosti se v tej uredbi zaradi učinkovite uporabe zaščitnih ukrepov, ki so v njej predvideni, kot merilo uporablja povprečni potrošnik, ki je razmeroma dobro obveščen in razmeroma dovolj pazljiv ter razsoden, obenem pa se upoštevajo družbeni, kulturni in jezikovni dejavniki v skladu z razlago Sodišča, vendar je poskrbljeno tudi za preprečevanje izkoriščanja tistih potrošnikov, ki so zaradi svojih značilnosti še posebno nezaščiteni pred zavajajočimi trditvami. Kadar je trditev namenjena posebni skupini potrošnikov, kot na primer otrokom, je zaželeno, da se učinek trditve oceni z vidika povprečnega člana take skupine. Kriterij povprečnega potrošnika ni statistični kriterij. Nacionalna sodišča in organi bodo morali uporabiti svojo zmožnost presoje, da bodo ob upoštevanju sodne prakse Sodišča lahko določili tipičen odziv povprečnega potrošnika v danem primeru.

- (17) Znanstvena utemeljitev bi morala biti glavni vidik, ki se upošteva pri uporabi prehranskih in zdravstvenih trditev, nosilci živilske dejavnosti pa bi morali uporabo takšnih trditev utemeljiti. Trditev bi morala biti znanstveno utemeljena ob upoštevanju vseh razpoložljivih znanstvenih podatkov in tehtanju dokazov.

(18) Prehranske ali zdravstvene trditve niso dovoljene, če niso skladne s splošno sprejetimi prehranskimi in zdravstvenimi načeli, ali če spodbujajo ali opravičujejo prekomerno uživanje živil ali podcenjujejo dobro prehranjevalno prakso.

[...]

(23) Zdravstvene trditve bi morale biti za uporabo v Skupnosti odobrene samo na osnovi znanstvene ocene na najvišji ravni. Da se zagotovi usklajeno znanstveno oceno teh trditev, bi morala ta ocenjevanja izvajati Evropska agencija za varno hrano. [...]"

6 Člen 1 te direktive, naslovljen „Predmet urejanja in področje uporabe“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Ta uredba usklajuje določbe zakonov ali drugih predpisov v državah članicah, ki se nanašajo na prehranske in zdravstvene trditve, da bi zagotovili učinkovito delovanje notranjega trga ob istočasnem zagotavljanju visoke ravni varstva potrošnikov.

2. Ta uredba se uporablja za prehranske in zdravstvene trditve pri komercialnem obveščanju, in sicer označevanju, predstavljanju ali oglaševanju živil, namenjenih končnemu potrošniku.

[...]“

7 Člen 2 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

„1. V tej uredbi:

(a) se uporabljajo opredelitve pojmov ‚živilo‘, ‚nosilec živilske dejavnosti‘, ‚dajanje v promet‘ in ‚končni potrošnik‘ iz členov 2, 3(3), 3(8) in 3(18) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 463)];

[...]

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

(1) ‚trditve‘ pomeni vsako sporočilo ali predstavitev, ki ni obvezna v okviru zakonodaje Skupnosti ali nacionalne zakonodaje, vključno s slikovno predstavitvijo, grafično predstavitvijo ali predstavitvijo s simboli v kakršni koli obliki, s katero se navaja, domneva ali namiguje, da ima živilo posebne lastnosti;

[...]

(4) ‚prehranska trditve‘ pomeni vsako trditev, ki navaja, domneva ali namiguje, da ima živilo posebne ugodne prehranske lastnosti zaradi:

- (a) energije (kalorične vrednosti), ki
 - (i) jo zagotavlja,
 - (ii) jo zagotavlja na nižani ali povišani stopnji, ali
 - (iii) je ne zagotavlja in/ali
- (b) hranil ali drugih snovi, ki jih
 - (i) vsebuje,
 - (ii) vsebuje v nižanih ali povečanih deležih, ali
 - (iii) ne vsebuje;

(5) „zdravstvena trditve“ pomeni vsako trditve, ki navaja, domneva ali namiguje, da obstaja povezava med kategorijo živil, živilom ali eno od njegovih sestavin na eni strani in zdravjem na drugi strani;

[...]“

- 8 Poglavlje II te uredbe v zvezi s splošnimi načeli zajema njene člene od 3 do 7. Člen 3 Uredbe št. 1924/2006, naslovljen „Splošna načela za vse trditve“, določa:

„Prehranske in zdravstvene trditve se lahko uporabljajo pri označevanju, predstavitvi in oglaševanju živil, danih v promet v Skupnosti le, če so skladne z določbami te uredbe.

Brez poseganja v direktivi 2000/13/ES in 84/450/EGS uporaba prehranskih in zdravstvenih trditev ne sme:

(a) biti napačna, dvoumna ali zavajajoča;

[...]“

- 9 Člen 5 te uredbe, naslovljen „Splošni pogoji“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Uporaba prehranskih in zdravstvenih trditev je dovoljena, le če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dokazan ugoden hranilni ali fiziološki učinek glede na splošno sprejete znanstvene dokaze v zvezi s prisotnostjo, odsotnostjo ali zmanjšano vsebnostjo hranila ali druge snovi v živilu ali kategoriji živil, na katero se trditve sklicujejo;

[...]

2. Uporaba prehranskih in zdravstvenih trditev je dovoljena samo, če se od povprečnega potrošnika lahko pričakuje, da bo razumel ugodne učinke, izražene v trditvi.“

- 10 Členi od 10 do 19 navedene uredbe se nanašajo na zdravstvene trditve.

- 11 Člen 10 te uredbe, naslovljen „Posebni pogoji“, v odstavku 1 določa:

„Prepovedane so zdravstvene trditve, ki niso v skladu s splošnimi zahtevami iz poglavja II in s posebnimi zahtevami iz tega poglavja ter niso odobrene v skladu s to uredbo in vključene v sezname dovoljenih trditev iz členov 13 in 14.“

Nemško pravo

- 12 Člen 8(1), prvi stavek, Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zakon o preprečevanju nepoštena konkurence) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (BGBl. 2010 I, str. 254), določa:

„Zoper vsakogar, čigar poslovno ravnanje je prepovedano v smislu členov 3 in 7, je mogoče vložiti tožbo za odpravo posledic prepovedanega ravnanja ali – v primeru ponovitvene nevarnosti – opustitveno tožbo.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 13 Družba Innova Vital, katere poslovodja je zdravnik, je v Nemčiji tržila prehransko dopolnilo, imenovano „Innova Mulsin® Vitamin D₃“, ki vsebuje vitamin D₃ in se daje v obliki kapljic.

- 14 Poslovodja družbe Innova Vital je novembra 2013 izključno na poimensko določene zdravnike naslovil dopis, v katerem je bilo navedeno (v nadaljevanju: zadevni dopis):

„[...]

Poznate položaj: 87 % otrok v Nemčiji ima v krvi manj kot 30 ng/ml vitamina D. Po podatkih DGE [(Deutsche Gesellschaft für Ernährung, nemška zveza za prehrano)] bi morala biti ta raven med 50 in 75 ng/ml.

Kakor je bilo že opisano v številnih študijah, vitamin D pomembno prispeva k preprečevanju več bolezni, kot so npr. atopični dermatitis, osteoporoza, sladkorna bolezen in MS [(multipla skleroza)]. V skladu s temi študijami je prenizka raven vitamina D že v otroštvu odgovorna za poznejši nastanek navedenih bolezni.

Zato sem svojemu sinu predpisal priporočene pripravke na osnovi vitamina D in ugotovil, da tradicionalne oblike v tabletah dojenčki, mlajši otroci ali celo šoloobvezni otroci ne prenašajo najbolje. Moj sin je tablete pogosto izpljunil.

Kot specialist imunolog sem razmišljal o tem in izpopolnil emulzijo vitamina D₃ (Innova Mulsin® D₃), ki se lahko daje v obliki kapljic.

[...]

Prednosti emulzij Mulsin®:

[...]

Hitro preprečevanje ali odprava pomanjkanja (pomanjkanje vitamina D₃ je pozimi ugotovljeno pri 80 % prebivalstva)

[...]

Pogoji za neposredno naročilo in brezplačno informativno gradivo za vašo ambulanto so vam na voljo na številki [...].“

- 15 Zadevni dopis je vseboval slikovno predstavitev prehranskega dopolnila Innova Mulsin® Vitamin D₃, informacije o njegovi sestavi, prodajno ceno in dnevne stroške zdravljenja glede na priporočeno odmerjanje ene kapljice na dan.
- 16 Združenje Verband Sozialer Wettbewerb je pri Landgericht München I (deželno sodišče München I, Nemčija) vložilo opustitveno tožbo proti družbi Innova Vital na podlagi člena 8 zakona o nepošteni konkurenci v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari.
- 17 To združenje je pred predložitvenim sodiščem trdilo, da zadevni dopis vsebuje zdravstvene trditve, ki so s členom 10(1) Uredbe št. 1924/2006 prepovedane, in sicer ti trditvi:

„Kakor je bilo že opisano v številnih študijah, vitamin D pomembno prispeva k preprečevanju več bolezni, kot so npr. atopični dermatitis, osteoporoza, sladkorna bolezen in MS [(multipla skleroza)]. V skladu s temi študijami je prenizka raven vitamina D že v otroštvu odgovorna za poznejši nastanek navedenih bolezni“

in

„Hitro preprečevanje ali odprava pomanjkanja (pomanjkanje vitamina D₃ je pozimi ugotovljeno pri 80 % prebivalstva)“.

- 18 V zvezi s tem je združenje Verband Sozialer Wettbewerb med drugim trdilo, da se določbe Uredbe št. 1924/2006 uporabljajo za oglaševanje, namenjeno tako strokovnim kot nestrokovnim krogom.
- 19 Po mnenju družbe Innova Vital pa se Uredba št. 1924/2006 ne nanaša na oglaševanje, namenjeno strokovnim krogom. Ker je bil zadevni dopis naslovljen samo na zdravnike, naj se zato določbe Uredbe št. 1924/2006 ne bi uporabljale za zdravstvene trditve, prepovedane s členom 10(1) te uredbe, ki so bile v tem dopisu.
- 20 Po mnenju predložitvenega sodišča je rešitev spora o glavni stvari odvisna od razlage člena 1(2) Uredbe št. 1924/2006, ki se nanaša na predmet in področje uporabe te uredbe.
- 21 V teh okoliščinah je Landgericht München I (deželno sodišče München I) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 1(2) Uredbe št. 1924/2006 razlagati tako, da veljajo določbe te uredbe tudi za prehranske in zdravstvene trditve pri komercialnem obveščanju v okviru oglaševanja živil, namenjenih končnemu potrošniku, če je komercialno obveščanje oziroma oglaševanje namenjeno izključno strokovnim krogom?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 22 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(2) Uredbe št. 1924/2006 razlagati tako, da na področje uporabe te uredbe spadajo prehranske ali zdravstvene trditve pri komercialnem obveščanju, ki se nanaša na živilo, namenjeno končnemu potrošniku, če tako obveščanje ni naslovljeno na končnega potrošnika, ampak izključno na zdravstvene delavce.
- 23 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi kontekst in cilje, ki se želijo doseči z ureditvijo, katere del je (glej med drugim sodbe z dne 17. novembra 1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, točka 12; z dne 4. maja 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, točka 44, in z dne 17. marca 2016, Liffers, C-99/15, EU:C:2016:173, točka 14).
- 24 Na prvem mestu je treba glede besedila člena 1(2) Uredbe št. 1924/2006 ugotoviti, da se v skladu s to določbo navedena uredba uporablja za prehranske in zdravstvene trditve, prvič, če so te trditve navedene pri komercialnem obveščanju, in sicer označevanju, predstavljanju ali oglaševanju živil, in drugič, če so zadevna živila namenjena končnemu potrošniku.
- 25 V tej uredbi ni opredelitve pojma „komercialno obveščanje“. Vendar je ta pojem na drugih področjih prava Unije opredeljen z določbami sekundarne zakonodaje, po katerih se je treba v obravnavanem primeru zgledovati za zagotovitev skladnosti prava Unije.
- 26 Tako v skladu s členom 2(f) Direktive 2000/31 „komercialno sporočilo“ pomeni vsako obliko sporočila, namenjeno neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali podobe podjetja, organizacije ali osebe, ki opravlja trgovsko, industrijsko ali obrtno dejavnost ali zakonsko urejeni poklic.
- 27 Člen 4, točka 12, Direktive 2006/123 zajema podobno opredelitev pojma „poslovna komunikacija“. V zvezi s tem je Sodišče navedlo, da poslovna komunikacija v smislu te določbe ne zajema le običajnega oglaševanja, temveč tudi druge oblike oglaševanja in dajanja informacij za pridobivanje novih strank (glej sodbo z dne 5. aprila 2011, Société fiduciaire nationale d'expertise comptable, C-119/09, EU:C:2011:208, točka 33).

- 28 Poleg tega iz uvodne izjave 4 Uredbe št. 1924/2006 izhaja, da se pojem „komercialno obveščanje“ nanaša tudi na obveščanje, katerega namen je „promocija“.
- 29 V teh okoliščinah je treba pojem „komercialno obveščanje“ v smislu člena 1(2) te uredbe razumeti, kot da se nanaša med drugim na obveščanje v obliki oglaševanja živil, namenjeno neposredni ali posredni promociji teh živil.
- 30 Tako obveščanje je lahko tudi v obliki reklamnega dopisa, ki ga nosilci živilske dejavnosti naslovijo na zdravstvene delavce in zajema prehranske ali zdravstvene trditve v smislu te uredbe, da bi ti strokovni delavci glede na primer svojim pacientom priporočili nakup in/ali uživaje navedenega živila.
- 31 Poleg tega je treba navesti, da v členu 1(2) Uredbe št. 1924/2004 ni pojasnila glede naslovnika komercialnega obveščanja in ni razlikovanja glede na to, ali gre za končnega potrošnika ali zdravstvenega delavca. Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 39 sklepnih predlogov, mora biti torej potrošnikom nujno namenjen sam proizvod, in ne obveščanje, katerega predmet je.
- 32 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da iz besedila te določbe v povezavi s členom 2(f) Direktive 2000/31 in členom 4, točka 12, Direktive 2006/123 izhaja, da se Uredba št. 1924/2006 uporablja za prehranske ali zdravstvene trditve pri komercialnem obveščanju, naslovljenem izključno na zdravstvene delavce.
- 33 Na drugem mestu je treba poudariti, da take razlage ne ovrže analiza okoliščin, v katere je umeščen člen 1(2) Uredbe št. 1924/2006.
- 34 Kot trdi družba Innova Vital, se sicer nekatere uvodne izjave in določbe Uredbe št. 1924/2006, zlasti uvodne izjave 1, 9, 16, 29 in 36 ter člen 5(2) te uredbe nanašajo izrecno na „potrošnike“, brez omembe „strokovnih krogov“.
- 35 Vendar neomemba „strokovnih krogov“ v teh uvodnih izjavah in določbah ne more pomeniti, da se navedena uredba v položaju, v katerem je komercialno obveščanje naslovljeno izključno na zdravstvene delavce, ne uporablja. V takem položaju se namreč tako obveščanje med nosilci živilske dejavnosti in zdravstvenimi delavci nanaša v glavnem na končnega potrošnika, da bi ta po priporočilih, ki mu jih dajo ti delavci, pridobil živilo, ki je predmet navedenega obveščanja.
- 36 Dodati je treba, da iz nobene določbe Uredbe št. 1924/2006 ni razvidno, da se ta ne uporablja za komercialno obveščanje, naslovljeno na zdravstvene delavce.
- 37 Nazadnje, cilji, ki se uresničujejo z navedeno uredbo, potrjujejo razlago, v skladu s katero se ta uredba uporablja za komercialno obveščanje, naslovljeno izključno na zdravstvene delavce.
- 38 V skladu s členom 1(1) Uredbe št. 1924/2006 je njen namen zagotoviti učinkovito delovanje notranjega trga ob sočasnem zagotavljanju visoke ravni varstva potrošnikov.
- 39 V zvezi s tem, kot izhaja iz uvodnih izjav 1 in 18 te uredbe, je varstvo zdravja eden glavnih ciljev te uredbe (sodba z dne 6. septembra 2012, Deutsches Weintor, C-544/10, EU:C:2012:526, točka 45). Zato je treba potrošniku med drugim dati potrebne informacije, da lahko opravi izbiro ob poznavanju dejstev (sodbi z dne 10. aprila 2014, Ehrmann, C-609/12, EU:C:2014:252, točka 40, in z dne 17. decembra 2015, Neptune Distribution, C-157/14, EU:C:2015:823, točka 49).
- 40 V tem smislu člen 5(1)(a) Uredbe št. 1924/2006 določa, da je uporaba prehranskih in zdravstvenih trditve dovoljena le, če je dokazan ugoden hranilni ali fiziološki učinek glede na splošno sprejete znanstvene podatke v zvezi s prisotnostjo, odsotnostjo ali zmanjšano vsebnostjo hranila ali druge snovi v živilu ali kategoriji živil, na katero se trditve nanašajo. Tudi v uvodni izjavi 14 te uredbe je navedba v tem smislu.

- 41 Kot je navedeno v uvodni izjavi 17 navedene uredbe, bi morala biti znanstvena utemeljitev glavni vidik, ki se upošteva pri uporabi prehranskih in zdravstvenih trditev. Poleg tega je v uvodni izjavi 23 te uredbe navedeno, da bi morale biti zdravstvene trditve za uporabo v Uniji odobrene samo na podlagi znanstvene ocene na najvišji ravni in da bi morala zaradi zagotovitve usklajene znanstvene ocene teh trditev ta ocenjevanja izvajati Evropska agencija za varnost hrane.
- 42 Uredba št. 1924/2006 tako določa postopek, ki omogoča preverjanje, ali je tovrstna trditev znanstveno utemeljena.
- 43 Res je, da je mogoče šteti, da imajo zdravstveni delavci več znanstvenega znanja od končnega potrošnika, torej več od povprečnega potrošnika, ki je razmeroma dobro obveščen in razmeroma dovolj pazljiv ter razsoden, kot je navedeno v uvodni izjavi 16 te uredbe. Vendar teh delavcev ni mogoče obravnavati, kot da imajo lahko stalno vsa specializirana in najnovejša znanstvena znanja, nujna za oceno vsakega od živil in prehranskih ali zdravstvenih trditev, uporabljenih pri označevanju, predstavljanju ali oglaševanju živil.
- 44 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 49 sklepnih predlogov, ni mogoče izključiti, da tudi zdravstvenih delavcev ne bodo zavedle nenatančne, dvoumne ali zavajajoče trditve.
- 45 Zato obstaja tveganje, da bodo ti zdravstveni delavci končnim potrošnikom, s katerimi so v stiku, povsem dobroverno prenesli napačne podatke v zvezi z živili, ki so predmet komercialnega obveščanja. To tveganje je še bolj opazno, če lahko navedeni strokovnjaki zaradi odnosa zaupanja, ki običajno obstaja med njimi in njihovimi pacienti, pomembno vplivajo na zadnjenavedene.
- 46 Poleg tega bi, čeprav prehranske ali zdravstvene trditve ne bi spadale na področje uporabe Uredbe št. 1924/2006 – posledica česar bi bila, da bi bilo te trditve mogoče uporabiti, ne da bi jih bilo nujno treba znanstveno dokazati – obstajalo tveganje, da bi nosilci živilske dejavnosti obšli obveznosti, določene s to uredbo, tako, da bi se na končnega potrošnika obrnili s posredovanjem zdravstvenih delavcev, da bi ti temu potrošniku priporočili njihova živila.
- 47 Zato uporaba te uredbe za prehranske ali zdravstvene trditve pri komercialnem obveščanju, namenjenem strokovnim krogom, v okviru notranjega trga, katerega učinkovito delovanje naj bi zagotavljala Uredba št. 1924/2006, prispeva k visoki ravni varstva potrošnikov.
- 48 Z argumenti družbe Innova Vital ni mogoče ovreči razlage, v skladu s katero se navedena uredba uporablja za prehranske ali zdravstvene trditve pri komercialnem obveščanju, tudi kadar je to naslovljeno izključno na zdravstvene delavce.
- 49 Iz člena 5(2) Uredbe št. 1924/2006 izhaja, da je uporaba prehranskih in zdravstvenih trditev dovoljena samo, če se od povprečnega potrošnika lahko pričakuje, da bo razumel ugodne učinke, izražene v trditvi.
- 50 Iz tega pa ni mogoče sklepati, da bi bilo vsako objektivno obveščanje s strani nosilcev živilske dejavnosti – namenjeno zdravstvenim delavcem – o novih razvojnih dosežkih v znanosti ob uporabi tehnične ali znanstvene terminologije, kot je v obravnavanem primeru uporaba izraza „atopični dermatitis“, prepovedano.
- 51 Člen 5(2) Uredbe št. 1924/2006 je namreč treba razumeti tako, da se ta določba uporablja, če se prehranske in zdravstvene trditve sporočijo neposredno končnemu potrošniku, da ta lahko opravi izbiro ob poznavanju dejstev. Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 54 sklepnih predlogov, se v zadevi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, dopis, v katerem so te trditve, kot tak ne izroči končnemu potrošniku, ampak je naslovljen na zdravstvene delavce, ki so implicitno pozvani, naj potrošniku priporočijo živilo, na katero se nanašajo te trditve.

- 52 Poleg tega je v uvodni izjavi 4 Uredbe št. 1924/2006 navedeno, da se ta ne uporablja za trditve pri nekomercialnem obveščanju, kot na primer za prehranske smernice ali nasvete pristojnih organov javnega zdravstva ali za nekomercialna sporočila ter informacije v tiskanih medijih in v znanstvenih publikacijah.
- 53 Zato ta uredba v položaju, v katerem obveščanje ni komercialno, ne nasprotuje objektivnemu obveščanju zdravstvenih delavcev o novih razvojnih dosežkih v znanosti ob uporabi tehnične ali znanstvene terminologije.
- 54 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(2) Uredbe št. 1924/2006 razlagati tako, da na področje uporabe te uredbe spadajo prehranske ali zdravstvene trditve v komercialnem obveščanju, ki se nanaša na živilo, namenjeno končnemu potrošniku, če tako obveščanje ni naslovljeno na končnega potrošnika, ampak izključno na zdravstvene delavce.

Stroški

- 55 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 1(2) Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1047/2012 z dne 8. novembra 2012, je treba razlagati tako, da na področje uporabe te uredbe spadajo prehranske ali zdravstvene trditve v komercialnem obveščanju, ki se nanaša na živilo, namenjeno končnemu potrošniku, če tako obveščanje ni naslovljeno na končnega potrošnika, ampak izključno na zdravstvene delavce.

Podpisi